

ԵԿԵՂԵՑԻՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ

Հետևողությամբ ՎԱՀԱՆ ԹԵՔԵՅԱՆԻ

Եկեղեցին Հայկական հոգու խորանն է պայծառ,
Որի առջև ծնրադիր աղոթում եմ անդադար
Նախնիներին, պապերին պերճ լեզվով իմ քաղցրաբառ,
Որոնք սիրով ջամբեցին իրենց հոգու կայծը վառ:

Եկեղեցին Հայկական սրտին բուրվառն է ոսկի,
Որի բոցը երկնառաք իմ պապերը վառեցին
Իրենց շնչով բուրավետ՝ քույրանեղով կնդրուկի,
Աղոթանվեր միմունջով մտքին աչքերը բացին:

Եկեղեցին Հայկական ճակտին ճշանն է խաչի,
Որի լույսով Հայրը մեր ջահը վառեց հավատքի
Ու երկնաձիր պարգևով, հոգիներին անհաշիվ
Բերեց հույսը փրկության, անանցավոր վեճ կյանքի:

Եկեղեցին Հայկական կաթսան է Սուրբ Մյուռոնի,
Որի վրա Աստված Իր ձեռքը դրեց հովանի,
Եվ խաչանիշ դրոշմամբ ճակատն օծեց մեր ազգի՝
Ջայռով երկնից օրհնառաք կոչեց ժառանգ երկնքի:

Եկեղեցին Հայկական օրրանն է սուրբ մայրության,
Որ շեփորեց միություն՝ բխող ծոցից խանդակաթ
Եվ մոր մման անխարդախ՝ անդավաճան իր անվան,
Դարե ի դար անվարան վառեց Հույս, Սեր ու Հավատ:

ԱՐԱՄ ԱՔԵՂԱ

